

6. Методична інформація щодо спірних питань застосування законодавства про продовження процесуальних строків під час дії карантину [електронний ресурс] // Судова влада України // : [офіційний веб портал]. – Режим доступу: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/928802/>.

7. Рішення Першої Дисциплінарної палати ВРП від 09.09.2020 №2587/1дп/15-20 [електронний ресурс] // Вища рада правосуддя// [офіційний веб портал]. – Режим доступу: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/4156>.

Горбенко Микита Олегович,

аспірант кафедри цивільного процесу

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник – д.ю.н., професор Андронов І.В.

ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ УХВАЛИ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ МИРОВОЇ УГОДИ У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ

На сьогоднішній день тема є актуальною, оскільки укладення мирової угоди, це той крок, який у майбутньому надасть можливість сторонам уникнути стадій перегляду судового рішення та надасть можливість припинити спір без тривалого судового розгляду. Особливої уваги при укладанні мирової угоди, сторони приділяють змісту угоди. Резолютивна частина мирової угоди повинна містити заходи примусового виконання, оскільки у разі їх відсутності, ухвала про затвердження мирової угоди не може вважатися виконавчим документом.

Проблематика теми полягає у відсутності закріплених на законодавчому рівні вимог до мирової угоди, що у подальшому може привести до неможливості примусового виконання останньої. Дослідивши норми закріплені у Законі України «Про виконавче провадження» (надалі – Закон) та Цивільному процесуальному кодексі України (надалі – ЦПК України) щодо мирової угоди, можливо буде запропонувати ряд вимог – тобто тієї інформації, яку обов'язково повинна містити мирова угода. Систематизація змісту мирової угоди на законодавчому рівні, допоможе

кожній особі самостійно скласти мирову угоду, також значно зекономить час суду при дослідженні тексту мирової угоди.

Відповідно до статті 55 Конституції України кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань[1]. Згідно статті 4 ЦПК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів[2].

Стаття 207 ЦПК України зазначає що мирова угода укладається сторонами з метою врегулювання спору на підставі взаємних поступок і має стосуватися лише прав та обов'язків сторін[2]. Сторонам надається можливість вийти за межі предмета спору, за умови якщо це, не порушуватиме прав чи охоронюваних законом інтересів третіх осіб.

Розгляд судом мирової угоди починається з того моменту, як сторони повідомлять суд про укладення мирової угоди, шляхом надання суду спільної письмової заяви, на будь-якій стадії судового процесу.

Суду перед ухваленням судового рішення у зв'язку з укладенням сторонами мирової угоди, необхідно роз'яснити сторонам наслідки такого рішення, також у разі якщо у справі наявні представники сторін, перевірити чи не обмежені представники вчиняти відповідні дії.

Кінцевий результат укладення мирової угоди між сторонами, це затвердження відповідної угоди ухвалою суду, якою одночасно закриває провадження у справі. Суд в резолютивній частині ухвали зазначає умови угоди. Перед винесення ухвали суду необхідно дослідити умови угоди, оскільки у разі не виконання угоди, вона підлягає примусовому виконанню, і повинна містити заходи примусового виконання рішення.

Верховний суд у справі 753/16296/14-ц від 30 вересня 2020 аналізуючи статтю 207 ЦПК України зазначає, що укладення мирової угоди є правом сторін, яким вони можуть скористатися у будь-який момент судового розгляду, тобто після відкриття провадження у справі судом

першої, апеляційної чи касаційної інстанції та до ухвалення судового рішення за результатами такого розгляду[3].

Аналізуючи статтю 207 ЦПК України можна навести таке визначення мирової угоди у цивільному процесу - це угода на відповідних умовах між сторонами яка укладається під час розгляду цивільної справи на будь якій стадії судового розгляду, щодо добровільного врегулювання спору, за умови що угода не порушує прав чи охоронюваних законом інтересів третіх осіб.

Стаття 3 Закону передбачає що виконавчим документом є ухвали судів у цивільних справах у випадках передбачених законом[4]. Частина 2 статті 208 ЦПК України зазначає що ухвала про затвердження мирової угоди є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа[2].

Обов'язок сторін дотримуватись умов визначених у мировій угоді, у разі порушення відповідних умов наступають наслідки передбачені частиною 3 статті 208 ЦПК України. У разі невиконання затвердженої судом мирової угоди ухвала суду про затвердження мирової угоди може бути подана для її примусового виконання[2].

Виходячи з цього, для подальшої можливості пред'явити ухвалу про затвердження мирової угоди для її примусового виконання, вона повинна відповідати вимогам визначеним у статті 4 Закону. Ухвала про затвердження мирової угоди повинна містити: назву і дату видачі документа, найменування органу, прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка його видала, дату прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ, повне найменування або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові стягувача та боржника, їх місцезнаходження або адреса місця проживання чи перебування, дата народження боржника - фізичної особи, резолютивну частину рішення, що передбачає заходи примусового виконання рішень, дату набрання рішенням законної сили,

строк пред'явлення рішення до виконання та обов'язково підписується уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплюється печаткою[4]. Виходячи з цього, аналогічний зміст повинен бути і у самій мировій угоді.

Прикладом ухвали про затвердження мирової угоди, яка у разі не виконання умов передбачених угодою, підлягатиме примусовому виконанню є: ухвала про затвердження мирової угоди та закриття провадження № 760/27643/20 від 30.11.2021 року видана Солом'янським районним судом міста Києва, відповідна ухвала є виконавчим документом, оскільки відповідає вимогам зазначеним у статті 4 Закону[5].

Підводячи підсумок необхідно зазначити, що при складанні сторонами та дослідженні судом мирової угоди необхідно не тільки акцентувати увагу на захисті порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів, але й дотримуватися вимог передбачених статтею 4 Закону, для подальшого примусового виконання ухвали про затвердження мирової угоди.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР Законодавство України : база даних / Верхов. Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (дата звернення: 07.12.2021).
2. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. №1618-IV. Законодавство України : база даних / Верхов. Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 07.12.2021).
3. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 вересня 2020 р., судова справа № 753/16296/14-ц. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92566561> (дата звернення: 07.12.2021).
4. Про виконавче провадження : Закон України від 02.06.2016 р. №1404-VIII. Законодавство України : база даних / Верхов. Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 07.12.2021).
5. Ухвала Солом'янського районного суду міста Києва від 30 листопада 2021 р., судова справа № 760/27643/20. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101536304> (дата звернення: 07.12.2021).